

בבית המשפט העליון

רע"פ 1527/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: טל דה ליון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ב-באר שבע ב-עפ"ג 27720-12-19 מיום 29.1.2020 שניתן על ידי הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטות ג' שלו ו-ג' ליון

בשם המבקש: עו"ד נדב גרינולד

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיאה ר' יפה כ"ץ והשופטות ג' שלו וג' ליון) בעפ"ג 27720-12-19 מיום 29.1.2020, שבו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ר' סולקין) בת"פ 67955-10-18 מיום 23.10.2019.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, בניגוד לסעיפים 5(א) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית), בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובשתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, התכתב המבקש באתרי שיחות (צ'אט) עם סוכנת משטרה אשר הציגה עצמה בתור בת 13 (להלן: הסוכנת).

ביום 25.4.2018 שלח המבקש לסוכנת תמונה שלו עירום ואיבר מינו זקור, שאל אם אהבה את התמונה, אם אי פעם "אוננה", ואם ראתה במציאות איבר מין זכרי.

ביום 10.6.2018 ניהלו השניים שיחת חוזי (וידאו). המבקש אמר לסוכנת לעמוד מול המצלמה ולהוריד את חולצתה ומכנסיה; שאל אותה אם התנסתה "בדברים מיניים" ואם ראתה איבר מין גברי; הרים את חולצתו, הפשיל מעט את מכנסיו, חשף את איבר מינו הזקור ואונן; ביקש ממנה שנית לעמוד ולהרים את חולצתה כדי להראות לו את בטנה.

3. בגזר הדין עמד בית משפט השלום על הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות מין בקטינים ברשת האינטרנט; סקר את הענישה במקרים דומים; ציין את העונש המזערי לעבירות הניסיון למעשה מגונה; וקבע את מתחם העונש ההולם על מאסר בן חצי שנה, שניתן לנשיאה בעבודות שירות, עד למאסר בפועל בן שנתיים.

עוד נקבע כי יש לגזור את העונש "על הצד הנמוך" של המתחם, בשל כמה סיבות: שירות המבחן ומערכת המסוכנות העריכו כי אין מדובר בסטייה מינית, אלא במעשים על רקע נסיבות אישיות בתקופה המדוברת; העדר הרשעות בעבר; הודאה באשמה, קבלת אחריות ונכונות להשתתף בטיפול; הערכת המסוכנות אינה גבוהה.

בסופו של דבר הוטלו על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה המנויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה על החוק למניעת הטרדה מינית; 15,000 ש"ח קנס ב-15 תשלומים שווים או 60 ימי מאסר תמורתו; מבחן למשך 18 חודשים, ובמהלכו השתתפות בהליכי טיפול ומעקב ששירות המבחן ימליץ עליהם.

4. המשיבה ערערה על קולת העונש. לצד זאת היא ביקשה לעכב את נשיאת עונש עבודות השירות, שכבר החל, אולם בקשתה נדחתה תוך הבהרה כי בערעור ניתן להטיל כל עונש ראוי. בסך הכול נשא המבקש כחודש וחצי מעונש עבודות השירות.

בקבלו את ערעור המשיבה הדגיש בית המשפט המחוזי את חומרת העבירות; את נסיבותיהן: אדם כבן 32 שלח למי שלידיעתו הייתה בת 13, תמונת עירום שלו ושאלות מיניות, וכעבור חודשיים – בלי להתעשת – הסלים את מעשיו; ואת הצורך להחמיר בענישת מעשים כאלה על דרך של הטלת מאסרים "משמעותיים" מאחורי סורג ובריה.

מתחם העונש ההולם הועמד על 12–30 חודשי מאסר בפועל, ונקבע כי את העונש יש להציב לא בתחתית המתחם אלא מעט מעליה. עוד נמצא כי המשקל של העדר הסטייה המינית והערכת מסוכנת לא גבוהה אמור להיות נמוך, "אם בכלל", וכי נתונים אלו מאפיינים מבצעי עבירות דוגמת אלו שכאן.

בהתחשב בכלל שערכאת ערעור אינה ממצה את הדין בקבלה ערעור תביעה, בצורך להחמיר את רמת הענישה בהדרגה ובכך שהמבקש החל לשאת את עונש עבודות השירות – בוטלו עונש זה וצו המבחן, והוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר ועבודות השירות שבוצעו.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שלצידה הוגשה בקשה לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל.

המבקש טוען כי יש להתערב בעונש שנגזר לו, "משיקולי צדק ומטעמים נוספים": נסיבותיו האישיות, התחלת הליך טיפולי והנזק שייגרם לו במאסר מאחורי סורג ובריה; העונש מנוגד למדיניות הענישה הנוהגת ולמגמות צמצום עונשי המאסר בפועל והרחבת השימוש בעבודות שירות; תחילת ביצוע עבודות השירות; עולה שאלה עקרונית על משקלם של תסקיר שירות המבחן והערכת מסוכנות מינית בנסיבות אלו.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני.

רשות ערעור על חומרת העונש תינתן במקרים חריגים עוד יותר, שאירעה בהם סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.4.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

בית המשפט קמא נתן בצדק משקל רב לחומרת העבירות, ובית משפט זה קבע כי בעבירות מסוג זה אין מנוס בדרך כלל מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח (ע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (23.6.2013)). ראו גם החלטתי ברע"פ 2681/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (29.5.2019).

אף לאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של המבקש ואת העובדה שננקט צעד חריג של שליחתו לבית הסוהר לאחר שהחל בביצוע עבודות שירות (על כך ראו למשל רע"פ 5757/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (2.8.2018)), ואף אם אתן משקל לקביעות בתסקיר שירות המבחן ובהערכת המסוכנות המינית, לא מצאתי כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי חמור מהראוי. בנסיבות אלו לא מצאתי הצדקה לתת רשות ערעור.

7. הבקשה נדחית אפוא. הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת.

ניתנה היום, ב' באדר התש"ף (27.2.2020).

ש ו פ ט